

der Sted, vil det medføre endnu større Vanskeligheder for Fællesforfatningen. Dernæst er det sagt af flere forskellige Rigsdagsmænd, at Regjeringen har fraraadet Rigsretsactionen, men det har Regjeringen dog aabenbart paa ingen mulig Maade gjort. Den har fundet Rigsretsactionen utilraadelig; den har ikke villet tilraade Rigsretsactionen, men det er virkelig stor Forskjel paa ikke at ville tilraade en Ting og at ville fraraade den. Efter den Stilling, som det nuværende Ministerium indtager, vilde det virkelig være noget vanskeligt for Ministeriet og see heelt besynderligt ud, hvis det ligefrem tilraadede en Rigsretsaction, men det har Ministeriet heller ikke gjort. Det har sagt, at det har fundet den utilraadelig, men det har paa ingen Maade fraraadet den. Jeg er derfor overbevist om, at jeg og Enhver, der betragter Sagen med samme Sine som jeg, og Enhver, som ikke iforveien og af andre Grunde har været enig med sig selv om at stemme for Dagsordenen, kan stemme imod den.

Fleischer: Den motiverede Dagsorden, som idag er fremsført i Thinget, og som støtter sig til Ministeriets Erklæring fra igaar, er allerede igaar bleven forberedt, deels derved, at man har sagt: Sagen bliver jo kun derved udsat, ikke opgivet, deels derved, at man har villet trøste os med, at vi dog kunde faae Ministeriet tiltalt og forhaabentlig dømt for Overtrædelser af Finantsloven, deels endelig derved, at man har sagt: det vilde jo aldeles ikke nytte at begynde paa en Action. Hvad nu angaaer Ministeriets Udtalelse, da maa jeg allerførst gjøre opmærksom paa, at det jo kun har sagt: Actionen vil vanskelig gjøre Gjennemførelsen af Fællesforfatningen. Det har altsaa ingenlunde sagt, at den vil umuliggjøre den, og det har ingenlunde gjort Sagen til et Cabinetsspørgsmaal. Havde dette Sidste været Tilfældet, saa kunde jeg dog forstaae, at Mange vilde være blevne angstelige; men nu, da der kun vil fremkomme Vanskeligheder, er det jo aabenbart, at, naar den Sag, der foreligger, den Sag, vi have ønsket at gennemføre, er af en saa overordentlig Vigtighed, at den handler om en af de største politiske Forbry-

delsler, der kan begaaes, saa synes det mig, er det aldeles usforvarligt af Folkethinget, at lade Actionen falde bort, fordi der kommer Vanskeligheder. Dernæst maa jeg med et Par Ord omtale det, at Actionen kun er udsat og ikke opgiven. Det er en meget farlig Ting, saaledes at udsætte Rigsretsactionen. Det er allerede iaften af et æret Medlem her i Thinget yttret, at han aldeles ikke kunde indsee nogen Grund til de af Ministeriet omtalte Vanskeligheder. Uagtet vi ikke kunne indsee nogen gyldig Grund dertil, saa kunne vi dog maaskee have en Anelse om Grunden, og vi maae vel alle tilstaae, at, er vor Anelse rigtig, saa er der ingen Grund til at troe, at ikke det Samme skulde være i Veien, naar den Tid kommer, da Rigsraadet har sagt sit Ja eller sit Nei. Og, er det Samme til den Tid i Veien, saa er det jo absolut nødvendigt, ogsaa da at frasætte Actionen, hvis vi nu maae ansee dette for nødvendigt. Dernæst maae vi lægge Mærke til, at vel er det rimeligt efter min Mening, at Rigsraadet vil sige Ja til Fællesforfatningen; men, siger det nu Ja, og vi da ville fremkomme med en Action, saa er det jo aabenbart, at vi geraade i en Modsigelse. Vi ville nemlig da komme til at actionere Ministeriet for den Grundvold, hvorpaa den nye Forfatning er bygget; thi Ministeriet har igaar erklæret, at det vil gaae ud fra Forordningen af 26de Juli. Det forekommer mig, at det er det Samme, som om vi vilde beholde Bygningen, men borttage Fundamentet.

Det er dernæst sagt, at vi jo kunne trøste os med, at Ministeriet skulde tiltales for Finantsagen. Men her maae vi vel erindre, at denne er ingenlunde det Vigtigste. Den Sag, hvorfor vi idag ville have de afgaaede Ministerie actionerede, den er netop Hovedsagen; thi den Sag, hvormed der nu tales, er en saadan, der gaaer ud paa, at anklage Ministeriet, fordi det syntes at vilde have brugt Magten istedetfor at lade Retten gjælde, og fordi vi maatte nære Frygt for, at det vilde tilintetgjøre hele den bestaaende Orden med Vold. Det er altsaa noget ganske Andet, at tiltale det for denne Sag, end at tiltale det for Finantsagen, og, naar Folkethinget staaer som Bogter